

[Hendriksen.]

Almissesystemet — saaledes kalder man det —, og at man, selv om man ikke er tilfreds med den ringe Forsikring, der nu kan opnaas, vil fastholde Forsikringsprincippet. Man er villig til at betale mere, men man vil ogsaa have mere Udbytte af sine Penge. Saaledes ser man i Sverige paa Sagen indenfor Arbejderstanden, og jeg synes, det var rigtigt at henlede Opmærksomheden herpaa, forinden vi nu om lidt fra officiel socialdemokratisk Side bliver gjort bekendt med det danske Socialdemokratis Syn paa denne Sag.

Gennem lange Overvejelser og efter nøje Vurdering af alle Forhold er vi naaet til vort Standpunkt. Det er første Gang, et Folkeforsikringsforslag ligger paa Rigsdagens Bord; det er ikke noget Eksperimentforslag, intet Forsøg paa Lovkonkurrence, ingen Klasselov, ingen Forfordelingslov; jævnt og ligetil kræver det en proportional Præmiebetaling, der er fjern saa vel fra den lige store som den progressive Præmiebetaling. Med Sikkerhed tør jeg sige, at Folkeforsikringstanken har ivrige Tilhængere indenfor alle politiske Partier, og jeg haaber, at denne Tilslutning maa give sig tilkende ved Behandlingen af Lovforslaget her paa Rigsdagen.

Hvad de to andre, i Tilslutning til Folkeforsikringsforslaget fremsatte Forslag angaar, kan jeg i alt væsentligt nøjes med at henviser til de Bemærkninger, jeg fremsatte i min Forelæggelsestale, Forslaget om den supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere er et nødvendigt Supplement til Folkeforsikringsforslaget. Dette Forslag, der sikrer dem, der ikke kan betale Præmien, betyder, at ingen, absolut ingen bliver ringere stillet med Hensyn til Aldersrente, saafremt disse Forslag vedtages, end Tilfældet er i Øjeblikket. Dette vil jeg gerne have Lov at understrege. Med Hensyn til Invaliditetsbestemmelserne skal jeg blot anføre, at disse, saaledes som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Hovedlovforslaget, bygger paa Dr. phil. Jørgensens Udkast, og saaledes i teknisk Henseende staar for Dr. Jørgensens Regning. De er selvstændigt udformet og følger ikke slavisk Invaliditetsbestemmelserne i Lovene af 1921 eller 1927, fordi der ved Forslag af den her omhandlede Karakter ganske naturligt er specielle Hensyn at tage.

Hvad Forslaget om Opkrævning af Skatter angaar, er jeg klar over, at man sikkert fra flere Sider vil fremhæve, at der er visse praktiske Vanskeligheder forbundet

med at gennemføre dette Forslag i den foreliggende Skikkelse. Det erkender jeg, men jeg tror, at disse praktiske Vanskeligheder ved nærmere Prøvelse ikke vil vise sig større, end at de særdeles vel kan overvindes, hvis man med god Villie ønsker at overvinde dem, og jeg ser ikke rettere, end at ogsaa Vedtagelsen af dette Skatteopkrævningsforslag vil være af stor Betydning, fordi der derigennem skabes Mulighed for, at bl. a. Folkeforsikringspræmierne vil indgaa i større Omfang, end Tilfældet muligvis ellers vilde blive.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg vil gerne begynde med at udtale min Tilfredshed med, at et Forslag om Etablering af en Folkeforsikring her i Landet er fremkommet, saaledes at vi kan faa Lejlighed til at drøfte dette overordentlig samfundsvigtige Spørgsmaal her i Tinget, efter at der om denne Sag, i Tilknytning i hvert Tilfælde til Lovforslag, har været Tavshed i den danske Rigsdag i et Par Menneskealdrer. Jeg vil ogsaa gerne med det samme udtale min Anerkendelse af det Mod, som de ærede Forslagsstillere har givet Udtryk ved Fremsettelsen af dette Forslag, saa vidtrækkende i økonomisk Henseende, som det er, i en økonomisk saa overordentlig vanskelig Tid som den, vi for Tiden gennemlever. Men naturligvis er det meget forstaaeligt, at man har valgt dette Tidspunkt til Fremsettelsen af dette Forslag, fordi de voksende Udgifter til Alderdomsunderstøttelsen i de senere Aar af Alderdomsunderstøttelseslovgivningens Tilværelse og senere til Aldersrenten har vakt en stærk Interesse for at erstatte den saakaldte vederlagsfri Alderdomsforsorg med en Forsorg hvilende paa Forsikring, og her har man særlig sin Opmærksomhed henvendt paa den overordentlig store moralske Betydning, som man tillægger det, at en Forsikringsordning paa en Maade gør de gamle til selvhjulpne, saaledes at enhver vil kunne ræsonnere som saa: Hvad jeg her faar, er min Ret, ikke blot som Samfundsborger, der har udført sin Gerning i Samfundet paa forsvarlig og samfundsgavnlig Maade, men ogsaa, fordi jeg har sikret mig denne Ret gennem mine egne Penge, som jeg har indbetalt som Grundlag for denne Hjælp.

Jeg vil ikke indvende noget imod disse Betragtninger. Ogsaa jeg er af den Opfattelse, at gennem hele vort sociale Lovsystems stykkevisse Tilblivelse og gennem den afgørende Indflydelse paa de fleste og de betydningsfulde Omraader, som den vederlagsfri offentlige Hjælp har, er utvivl-